

Apus

Cosmin Căpățînă

De la sapă la condei și înapoi în ceață,
Din cerneală în tuș și înapoi în țicneală.
Peretele scrijelit, a rămas ultima față
A societății prinsă într-o scară spirală,
O scară spirală fără sfârșit sau început,
decât moartea care apare din când în când.

Într-un cavou unde libertatea stă în șezut
Și inima noastră bate din ce în ce mai mult
spre apus.